

Mantura rustica L. ab. c.

» *suturalis* Weise.

Sitona cambricus Steph.

Orchestes rufitarsis Germ. Faun. nov. sp. Epen.

Anthonomus inversus Bedel.

» subsp. *rosinae* Des Gozis

Maqdalis nitida Gylh. Faun. nov. sp. Vermoedelijk Epen.

Rhytidosomus globulus Hrbst.

Acallis roboris Curtis

» *turbatus* Boh.

» *ptinoides* Mrsh.

Apion columbinum Germ. Faun. nov. sp. Epen.

Acarologische Aanteekeningen XXXVIII.

NAMEN VOOR LICHAAMSAFDEELINGEN.

Ray Lankester, Benham en Miss Beck (1885) gaven aan de mond- en pooten-dragende afdeeling van *Limulus* en *Scorpio* den naam van *Prosuma* (met inbegrip van den primairen kop).

Börner (1904) stelde voor alle overige segmenten tezamen der *Arachnoidea* den naam *Opisthosoma* voor.

Reuter (1909) accepteert deze benamingen, doch daar Acari nog andere lichaamsafdeelingen vertoonen, stelt hij ook de volgende benamingen voor: voor de afdeeling met mondlede-maten: *Gnathosoma*, voor de afdeeling met mondlede-maten en twee paar pooten: *Proterosoma*; voor de overige segmenten te zamen *Hysterosoma*.

Dikwijls zijn achter het *Gnathosoma* alle segmenten saam-gegroeid (*Thrombidiidae*); ook is soms een afdeeling met de eerste twee pootparen scherp begrensd (*Tyroglyphidae*, *Tarso-*

nemidae); of wel eene met de volgende pootparen (*Tarsonemidae*).

Ik ben nu met Dr. Enzio Reuter te Helsingfors in correspondentie getreden met het resultaat, dat wij voor het vervolg de volgende benamingen zullen gebruiken:

Voor de eerste 2 segmenten: *Gnathosoma* Reuter 1909.
 » » overige » tezamen: *Idiosoma* Oudms. 1911.

Voor de eerste 4 segmenten: *Proterosoma* Reuter 1909.
 » » overige » tezamen: *Hysterosoma* Reuter 1909.

Voor de eerste 6 segmenten: *Prosoma* Ray Lankester 1885.
 » » overige » tezamen: *Opisthosoma* Börner 1904.

Voor 3^e en 4^e segment tezamen: *Propodosoma* Reuter 1911.

Voor 5^e en 6^e segment tezamen: *Metapodosoma* Reuter 1911.

Voor 3^e tot 6^e segment tezamen: *Podosoma* Reuter 1911.

Daardoor is eene terminologie verkregen, geheel onafhankelijk van die der Hexapoda, van wie de lichaamsafdeelingen absoluut niet homoloog zijn met die der Arachnoidea. Het is te hopen, dat alle Acarologen deze terminologie zullen overnemen, zoodat daardoor niet alleen eenheid verkregen, maar ook alle verwarring vermeden wordt.

Ixodes reduvius L.

Volgens Neumann (1901, *Mém. Soc. Zool. Fr.* v. 14, p. 358) komt *Ixodes reduvius* L. in Amerika slechts in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, dus niet zuidelijker dan 25° N.B. voor.

Van Dr. Mac Gillavry ontving ik 3 ♀ uit de collectie van wijlen den Heer Van den Brandt, Venlo, die deze vond op »West-Indische luiden«. Zeer waarschijnlijk wordt met West-

Indië Suriname bedoeld; in dat geval komt deze soort ook op 5° N.B. voor.

Eugamasus tricuspидatus (Oudms.).

17 Juli 1903 gaf ik in de Ent. Ber. v. 1. p. 86 eene diagnose van *Parasitus tricuspидatus*, nov. sp. ♀, afkomstig van het eiland Borkum. 10 September 1904 werd dit dier uitvoeriger beschreven en afgebeeld in de Abh. Nat. Ver. Bremen, v. 18, p. 81. t. 3. f. 15—18.

Wanneer nu Berlese 22 Juni 1906 eene variëteit beschrijft: *Gamasus (Eugamasus) magnus* var. *monticola* n. var. («Redia», v. 3. p. 179), en daarbij van *P. tricuspидatus* verklaart: »Queste non differisce essenzialmente dalle forme nostrali e pel suo epiginio si avvicinerrebbe alla var. *monticola*, senza però essere identico«, dan had hij deze var. moeten noemen var. *tricuspидatus* en wel uit prioriteitsgronden.

Dit is evenwel niet noodig, want *tricuspидatus* is een goede soort. Ik ontving verscheidene exemplaren, door Jhr. Dr. Everts in het Haagsche Bosch gevonden, en kan nu ook het ♂ beschrijven en afbeelden.

Ascaidae met pedunculus.

Bekend is het, dat *Uropodidae* zich in den toestand van deutonymphae aan Insekten kunnen vasthechten door middel van een »steeltje«, *pedunculus*, hetwelk een glasheldere gel- of groenachtige zijdeachtige uitscheiding is van een paar klieren ter weerszijden van den anus. Dikwijls hangen zij bij trossen aan kevers, die mest bezoeken, en zijn daarvan niet gemakkelijk te verwijderen.

Van geen der andere *Acari* is zoo iets zonderlings bekend. Daar ontving ik van den heer J. B. Corporaal eenige *Acari*.

door hem afgehaald van een *Erotylide* (Coleopt.) uit een oerbosch in Langkat, Tandjong poetri, Sumatra's Oostkust. Daaronder bevonden zich 3 deutonymphae, ieder nog voorzien van haar »steeltje«. Edoch dit waren geen *Uropodidae*, maar *Ascaidae* (olim. *Zerconidae*)! De soort lijkt meest op *Asca aphidioides* L.

Musitania nov. gen.

C. Musitanus schreef in 1688 zijn werk *Trutina medica*, waarin Cap. XVII over de *syro* handelt. Dit is de *Acarus siro* L. of schurftmijt.

Musitania noem ik een nieuw genus, behoorende tot de *Trombidiidae*, verwant aan *Microtrombidium* Haller 1882, doch zich daarvan onmiddellijk onderscheidend, doordat de crista een areola vooraan heeft. Type is een nieuwe soort: *verrucipes*.

Musitania verrucipes n. sp.

Pooten betrekkelijk lang. Alleen de tarsen I zijn nauwelijks gezwollen. De oogparen zijn ongesteeld, hoewel sterk uitpuilend, onbewegelijk. Beide oogen zijn even sterk ontwikkeld. Palptibia met twee klauwen. Haren kort, dik, glad, aan de basis plotseling rechthoekig gebogen, staande op papillen. Deze zijn aan het hysterosoma zeer kort cilindervormig, aan de pooten wratvormig. Het proterosoma draagt slechts een paar haartjes tusschen de oogen en de crista. Hysterosoma (spiritus-exemplaren!) donkerbruin tot zwart, met onduidelijke roode overlangsstreep; proterosoma en pooten koffiebruin; haren kleurloos doorschijnend. 7 Exemplaren uit den Haag, Aug. 1910, ontving ik van Jhr. Dr. Everts.

Pediculoides blattae n. sp.

Larva. Lang 200 mikron, dus bijzonder groot. Duidelijk zijn te onderscheiden *a*, een groote ronde kop, *b*, een dik gezwollen gedeelte met pooten I en II, *c*, een daaropvolgend, eveneens gezwollen gedeelte met pooten III, en *d*, daarachter nog een tepelvormig metasoma, eindigend in twee sleeopharen, iets langer dan de breedte van het dier. Het gedeelte *b* draagt dorsaal achteraan een paar submediane naar voren en naar buiten gerichte bortels, die voorbij den kop reiken. Pooten I zijn naar voren, pooten II naar voren en naar buiten, pooten III naar achteren gericht. Pooten I dragen 2 uiterst kleine klauwtjes, pooten II en III een groote zuignap. Eén ex. op een Blattide met hard abdomen; Banjoewangi, Java, 1900; Dr. D. Mac Gillavry.

Calvolia nov. gen.

G. C. Calvoli schreef in 1689 zijn werk »Scanzia VI«. Het behoort tot de reeks »Bibliotheca volante«; Roma. Hij behandelt daarin de »pedicelli«, waarmee bedoeld wordt de schurftmijt, *Acarus siro* L.

Calvolia is verwant aan *Vidia* Oudms., doch onderscheidt zich daarvan door het bezit van hypopi met twee oogen aan het proterosoma.

Calvolia hagensis nov. sp.

Nympha II (hypopus). — Lang 185, breed 100 mikron. Proterosoma langer dan een derde van het geheele lichaam, 65 mikron, min of meer driehoekig, geheel vooraan voorzien van twee oogen (als bij den hypopus van *Tyroglyphus heterocomus* Michael). De retinae dezer oogen zijn kastanjebruin en aaneengegroeid. Pooten slank, hoewel niet zoo als die van

Anoetus. Tibia II met een lang, tibia I met een zeer lang tasthaar; tars IV eindigend in twee lange sleepbaren. In rottende bladen, Haagsche bosch, Aug. 1910, Dr. Everts.

Tyroglyphus heterocomus Michael. *

Wanneer wij de ondervinding opgedaan hebben, dat de hypopus-vormen der verschillende soorten van een en hetzelfde genus ongeveer gelijk gevormd zijn, soms zelfs zóo, dat het moeilijk is, eenig onderscheid te vinden, dan moeten wij, bij het zien van den hypopusvorm van *Tyroglyphus heteromus* Michael, wel terstond aannemen, dat deze soort niet tot het genus *Tyroglyphus* behoort, en daarbij het vermoeden uitspreken, dat zij in het genus *Calvolia* geplaatst moet worden. Ook Michael wijst erop (British Tyroglyphidae, v. 2, p. 106), dat »the colour is usually . . . more intense than is usual in the *Tyroglyphi*; the expulsary vesicles . . . are sometimes almost red«. »It is however in the hypopial stage that it is most strongly distinguished from other species«.

Nu zou men kunnen zeggen: het vreemde uiterlijk van den hypopusvorm kan en mag geen reden zijn, eene soort in een ander genus te plaatsen. Ik antwoord daarop, dat reeds herhaaldelijk een genus »gemaakt« werd, omdat het ♂ een lapje aan 't achterlijf heeft, of omdat het ♀ een doorn aan den voorpoot heeft, of om andere zeer kleine kenmerken. En die genera blijken toch goede genera te zijn!

Tyroglyphus mycoborus n. sp.

Deutonympha (hypopus). — Lengte 155, breedte 100 mikron, maar de zijden zijn sterk ventraad omgebogen, zelfs de zijden van het proterosoma zijn voor zoover de nabijheid van pooten II dit toelaten, ventraad gebogen. — De

soort is zeer aan *T. mycophagus* verwant, onderscheidt zich daarvan in de volgende kenmerken. De pooten I en II zijn slanker; de tarsen I en II dorsaal minder behaard; hun reukkolven zijn opvallend groot; het proterosoma is meer half cirkelvormig, dan driehoekig; de olieklieren zijn hun eigen lengte van het proterosoma verwijderd; op coxae I geen zuignapjes, maar verdwijnend kleine haartjes; op coxae III zijn de zuignapjes verdwijnend klein; de zuignapschijf is bijna cirkelrond (bij *mycophagus* bijna vierkant); de zuignappen erop: twee middelgrote, twee groote, en 4 kleine in een naar voren konkave boog. — In rotte bladen, Haagsche bosch, Maart 1911; Dr. Everts.

Tyroglyphus eurynympha nov. sp.

De naam *eurynympha* duidt reeds aan, dat de nymph, speciaal de deutonymph of hypopusvorm, opvallend breed is, bijna cirkelrond. Overigens is het een echte *Tyroglyphus*. De pooten zijn frisch en van krachtige doorns voorzien, veel sterker dan die van *Hypopus spinatarsus* Herm. De proterothorax is zeer kort, en is tusschen de pooten I naar voren driehoekig verlengd. De 4 haren op den proterothorax en de 10 paren op den hysterothorax zijn zeer korte en stijve borsteltjes. Geen sleetpharen; bijna onzichtbare lancet haren; forsche boothaakvormige klauwen. — In rotte bladen, Den Haag, Dr. Everts, 1 ex.

Lipstorpia nov. gen.

G. D. Lipstorp schreef in 1687 zijne »Dissertatio de animalculis in humano corpore genitis. Lugd. Bat.« Hierin handelt hij over de »siro« = *Acarus siro*, de schurftmijt.

Het nieuwe genus is gebaseerd op de hypopi, d. i. op de deutonympha in reistoilet. Deze onderscheidt zich van alle mij

bekende hypopi door het bezit van korte dikke pooten I en II, en slanke pooten III en IV.

Alle pooten slank vindt men bij *Anoetus* en *Bonomoia*; alle pooten kort en dik bij *Sennertia*, *Trichotarsus*, *Horstia*, *Cerophagus*, *Tortonia*, *Vidia*, *Histiogaster*, *Tyroglyphus* en *Hypopus*.

Het nieuwe genus staat dus tusschen deze twee groepen in. Type *Lipstorpia mixta* n. sp.

Lipstorpia mixta n. sp.

Deutonympha (hypopus). — Lang 166 mikron. — Uiterlijk is deze deutonympha gelijk aan die van *Tyroglyphus dimidiatus* Hermann, zóó zelfs, dat ik aanvankelijk meende deze vóór mij te hebben. Edoch, zij bezit geen lancetvormige kleefharen, wèl een lepelvormig supra-unguinaal kleefhaar aan alle pooten (!). De rugharen zijn lang en slap. Geen zuignappen op coxae I en III, maar uiterst kleine, doornvormige haartjes in hun plaats. Op de zuignapschijf eerst 2 middelsoort, dan 2 groote, dan 4 kleine zuignappen; deze laatste vormen een naar voren konkave rij. — Twee exemplaren op een Blattide met hard abdomen; Banjoewangi, Java, 1910; Dr. D. Mac Gillavry.

Anoetus tropicus n. sp.

Nympha II, hypopus. — Lang 156 mikron. — Met welke soort deze verwant is, valt moeilijk te zeggen; zij hoort m. i. thuis in de *neglectus*-groep. Zij heeft 8 zuignappen op de zuignapschijf, en twee, die de genitaalopening flankeren; doch mist de zuignappen op coxae I en III, staat in dit opzicht dus alleen. Prosoma zeer kort (9:78). Rughaartjes zeer kort. Sternum vrij; epimera II verbonden met epimera III; deze ook onderling verbonden. Van de 8 zuignappen zijn de 2 middelste de grootste; deze vertoonen in hun centrum niet twee puntjes,

zoals gewoonlijk, doch een onregelmatig veelstralige ster; zij zijn omgeven door de zes kleinere, onderling even groote zuignappen. Het supra-unguinaal haar der pooten I en II is een troffelvormig kleefhaar, dat der pooten III een saucijsvormig blaasje, dat der pooten IV een lange stijve borstel. — Eén exemplaar op een Blattide met hard abdomen; Banjoe-wangi, Java, 1910; Dr. D. Mac Gillavry.

A. C. OUDEMANS.

Rhynchota verzameld in 1911 door Dr. H. J. Veth in Algeria en door C. A. L. Smits van Burgst in Tunesia.

HETEROPTERA.

Pentatomidae.

Psacasta cerinthe Ham R'hira.

Graphosoma lineatum L. var. *flavipes* Am. Tlemcen.

Brachypelta aterrima Fst. Tunis.

Sehirus maculipes M. R. Ham R'hira.

Crocistethus Waltii Fieb. Tunis.

Sciocoris maculatus Fieb. Blida, Ham R'hira. Het laatste exemplaar, evenals een der exemplaren van Blida, zijn mischien *Sc. assimilis* Fieb.

Dyroderes marginatus F. Ham R'hira.

Aelia acuminata L. Blida.

Staria lunata Hahn Ham R'hira.

Dalleria pusilla H. S. var. *consimilis* Costa Ham R'hira.

Eysarcoris melanocephalus F. Tlemcen.

Peribalus distinctus Fieb. Ham R'hira.

Carpocoris baccarum L. Ham. R'hira. Tunis.

» *verbasci* de G. Ham R'hira, Tunis.

Piezodorus incarnatus Germ. var. *alliaceus* Germ. Ham R'hira.